

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

SKJÆRTORS DAG

IDYSIS KRISTAUS KANČIOS IR PRISIKĖLIMO TRIDIENIS
DIDŽIOJO KETVIRTADIENIO VAKARAS (ABC/_ABC)
PASKUTINĖS VAKARIENĖS MIŠIOS

Pirmasis skaitinys Iš 12, 1–8. 11–14

Velykų vakarienės nuostatai

Skaitinys iš Išėjimo knygos.

Anomis dienomis Viešpats tarė Mozei ir Aaronui Egipto žemėje: „Šis mėnuo jums žymės mėnesių pradžia, – jis bus jums pirmasis metų mėnuo. Sakykite visai Izraelio bendrijai, kad šio mėnesio dešimtą dieną kiekvienas jų teparūpina savo šeimai avinėlį – vieną avinėlį šeimai. Jei šeima visam avinėliui yra per maža, tesideda ji prie artimiausio kaimyno, kad avinėlį įsigytų, ir tesidalija juo, atsižvelgiant į skaičių asmenų, kurie jį turės valgyti. Jūsų avinėlis turi būti be trūkumo, vienerių metų patinėlis; galite jį paimti iš avių ar iš ožkų. Laikysite jį iki šio mėnesio keturioliktos dienos, tada jis turi būti papjautas sambrėškio metu, dalyvaujant visai susirinkusiai Izraelio bendrijai. Paėmę jo kraujo, jie paženklins juo abi durų staktas ir sąramą tų namų, kur jis bus valgomas. Avinėlis turi būti valgomas tą pačią naktį; jis bus valgomas iškeptas ant ugnies su nerauginta duona ir karčiosiomis žolėmis. Jį taip turėsite valgyti: susijuosę juosmenį, su sandalais ant

kojų ir lazda rankoje; valgysite jį paskubomis. Tai yra Viešpaties Perėjimas. Juk tą pačią naktį aš pereisiu per Egipto žemę, užmušdamas visus Egipto krašto pirmagimius ne tik žmonių, bet ir gyvulių; padarysiu teismą visiems Egipto dievams – aš, Viešpats. Betgi kraujas paženklins namus, kuriuose jūs esate. Matydamas kraują, jus praeisiu, ir jokia rykštė neištiks jūsų, kai aš niokosiu Egipto kraštą. Ši diena bus jums atminimo diena: švęsite ją kaip iškilnę Viešpačiui per kartų kartas, švęsite ją kaip amžiną įsaką.“ **Tai Dievo žodis.**

Atliepiamoji psalmė Ps 115 (116 B), 12–13, 15–16ab. 17–18 (P.: plg. 1 Kor 10, 16)

P. Laiminimo taurė yra bendravimas Kristaus kraujyje.

Kuo atsilyginsiu Viešpačiui už visa, *
ką jis taip dosniai man davė?
Viešpačiui kelsiu išganymo taurę, *
ir šauksiuosi Viešpaties vardo. – P.

Akyse Viešpaties brangūs *
mirštantys jo ištikimieji.

O Viešpatie, aš tavo tarnas, – *
tau tarnauju, sūnus tavosios tarnaitės. – P.

Tau atnašausiu dėkojimo auką *
ir šauksiuosi Viešpaties vardo.
Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu *
regint visai jo tautai. – P.

Antrasis skaitinys 1 Kor 11, 23–26

**Kada tik valgote ir geriate, jūs skelbiate
Viešpaties mirtį**

**Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus Pirmojo
laiško korintiečiams.**

Broliai ir seserys! Aš tai gavau iš Viešpaties ir tai perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną ir, sukalbėjęs padėkos maldą, sulaužė ir tarė: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus duodamas. Tai darykite mano atminimui.“ Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujuje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui.“ Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate iš šitos taurės, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis. **Tai Dievo žodis.**

Posmelis prieš Evangeliją Jn 13, 34

„Aš jums duodu naują įsakymą, – sako Viešpats, – kad jūs vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau.“

Evangelija Jn 13, 1–15

Parodė jiems savo meilę iki galo

✠ Iš šventosios Evangelijos pagal Joną.

Prieš Velykų šventes Jėzus, žinodamas, jog atėjo valanda jam iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo. Vakarieniaujant, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono Iskarijoto sūnaus Judo širdin sumanymą išduoti jį, žinodamas, kad Tėvas yra visa

atidavęs į jo rankas, kad jis išėjęs iš Dievo ir einąs pas Dievą, Jėzus pakyla nuo stalo, nusivelka viršutinius drabužius ir persijuosia rankšluosčiu. Paskui įsipila vandens į praustuvą ir ima mazgoti mokiniams kojas bei šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo buvo persijuosęs. Taip jis prieina prie Simono Petro. Šis jam sako: „Viešpatie, neįau tu mazgosi man kojas!“ Jėzus jam atsakė: „Tu dabar nesupranti, ką aš darau, bet vėliau suprasi.“ Petras atsiliepė: „Tu nemazgosi man kojų per amžius!“ Jėzus jam sako: „Jei tavęs nenumazgosiu, neturėsi dalies su manimi.“ Tada Simonas Petras sušuko: „Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą!“ Jėzus į tai atsakė: „Kas išsimaudęs, tam nėra reikalo praustis, nebent kojas nusimazgoti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, de ja, ne visi.“ Jis mat žinojo apie savo išdavėją ir todėl pasakė: „Jūs ne visi švarūs.“ Numazgojęs mokiniams kojas, jis užsivilko drabužius ir, sugrižęs prie stalo, paklausė: „Ar suprantate, ką jums padariau? Jūs vadinate mane ‘Mokytoju’ ir ‘Viešpačiu’ ir gerai sakote, nes aš toks ir esu. Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti. Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau.“

Tai Viešpaties žodis.